

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 100

leden 2017

vydává Nakladatelství Anarchistické federace

www.afed.cz // afed@afed.cz

Do důchodu daleko

Díky zrodu vědy zvané statistika máme k dispozici tak užitečná data, že to dál nejde. Slavný první statistický test například dokazoval, že muži umírají častěji než ženy a že na jednoho dospělého muže tak připadá jedna žena. Byl to důkaz božího záměru monogamie. To bylo před třemi stovkami let.

Pokrok ale nezastavíme. Ty tam jsou i doby, kdy nás ohromovaly statistické údaje, podle nichž na jednoho obyvatele Amsterdamu připadne denně 101 slaneček a v Austrálii každou půlhodinu přejede auto jednoho člověka. Dnes statistiku užívají tisíce odborníků hlavně proto, aby se zlepšila kvalita našich životů. Aby ti, které nezabije chudoba, mráz, špatná strava či nedostupnost zdravotní péče, zůstali navždy mladými, pracujícími a atraktivními občany.

A tak máme kupříkladu uspokojivý **průměrný plat. Koho by už zajímalo, že na něj většina lidí nedosáhne.** Počet lidí bez domova umrzlých každý rok na ulici je zanedbatelná statistická odchylka, která se nedá srovnávat s těmi miliony šťastných průměrných obyvatel, kteří přece neumrzli. Navíc k takovým věcem dochází jen v nepatrném úseku roku. Takže není důvod se nějak hluboce zamýšlet, co je to vlastně za společnost, v jejíchž bohatých metropolích umírají lidé jen proto, že nemají teplé útočiště. Statistika dokáže vyžrát i na stále se rozevírající sociální nůžky, kde na jedné straně rostou konta miliardářů a na straně druhé člověk makající ve dvou pracovních poměrech s platy nevyjde. V průměru jsou na tom všichni stejně. **Aby mohla mít menšina privilegovaných hodně a ještě víc, musí mít většina ostatních málo.**

K nejužitečnějším odborníkům pracujícím se statistickými daty patří ministerské komise. Nedávno jedna z nich prozkoumala vědecké výsledky statistiky, které říkaly, že se prodlužuje doba, kterou lidé tráví v důchodu. Odborně tedy navrhla řešení: věk odchodu do důchodu by se měl pružně měnit (tj. zvyšovat), aby se statistický průměr délky stáří na státní útraty neměnil (tj. neprodlužoval). Koneckonců i studie jednoho vědeckého institutu Karlovy univerzity potvrdila, že lidé v důchodovém věku jsou zdraví, plní sil, a kdyby si dál chtěli vydělávat, čekaly by je nevídané úspěchy. A hlavně, kdyby nebylo tolik důchodců, přispělo by to k udržitelnosti důchodového systému.

Škoda, že ministerská komise nezapojila i starší statistické výpočty, podle kterých se u nás dělníci dožívali v průměru necelých 34 let a jejich ženy 36 let. Tyto údaje se vztahují k létům statisticky obdobným těm našim – kapitalismus se

zotavoval z krize a produktivita průmyslu opět narůstala. Co tedy brání byrokratům, aby navrhli ještě odvážnější řešení než pozdější odchod do důchodu? Důchodový systém by nejlépe fungoval, kdyby se lidé prostě včas upracovali k smrti, tak jako před sto třiceti lety.

Mediální a reklamní odborníci, ti úderníci propagandistických center kapitalistického režimu, už nemusí vysílat neoliberalní svazáky do zapadlých vísek a na periferní sídliště se záslužným úkolem přesvědčit „dědka a bábu“, aby volili pravici. Média spočívající v milostivých rukou miliardářů postačí k udržování náležitého rozhořčení nad všemi, kteří by chtěli ujídat ze společného koláče, aniž by dřeli do úmoru. Vždyť práce, kterou nám stejně milostivě tytéž ekonomické elity dávají, je pro nás požehnáním. A jestli někomu připadá **špatně placená, nebezpečná, únavná, zbytečná, ubíjející apod.**, pak je to obyčejný nevděčník, kterého by ultrapravicoví hochštaplerové nejrady poslali do pracovních táborů, které by pro blaho národa rádi vystavěli.

Poddajnému plebsu ta samá média určitě nebudou zdůrazňovat, že onen **společný koláč už sežrali ti nahoře, pokud možno v nějakém tom daňovém ráji.** Pro onen plebs zbyl kousek kůrky, o kterou se musí mezi sebou poprat v rámci dosažených „zásluh“, jako je barva pleti nebo pracovní smlouva. Prodloužení odchodu do důchodu je tedy v této logice požehnáním.

My, anarchisté a anarchistky, se ale o žádnou kůrku prát nebudeme. **Nechceme být průměrně sytí ve společnosti, kde někdo má vrchovatou mísu a jiný zas prázdný talíř. Nejenže chceme celý koláč pro všechny, zároveň voláme PEKÁRNU LIDEM!**

